

вото ядовито осквернение на небето и земъкътъ, първый тлѣтворенъ пламъкъ, който е запалилъ огъня на вѣчинкътъ мѫжъ. Първый, който съгрѣшилъ на небето съ гордостътаси, е былъ Денициата; първый съ прѣстѣніе то си — Адамъ; първый съ убийството си, подиръ изгнаніето — Кайнъ; но на тия първи голѣмы грѣхове: на Деницикътъ, Адамовий, Кайновий причина-та е за-
вистъта.

36. Творителната причина дава изобилно вещество на вѣтвите, когато има намѣреніе да похвали, или да укори нѣкого; той може да стори това съ косвенъ начинъ, като започне да хвали или да укорява работыты му. Тѣй за да похвали единъ родолюбецъ, той ще похвали и изброя стопръстъ му общеполезни добрни, и ще направи единъ панигарикъ.

37. Съ дохваткѣ отъ конечнѣхъ причинъ можемъ похвалии тѣхъ:

Главната цѣль на покойный дѣда Авксентія, който и самъ си животъ положи и пожертвува въ усилното поприще на неравнѣ борбѣ, не е была, или по-добрѣ не бѣше ни за славѣ ни за богатство, ни за друго сущно нѣщо. Неговата свята цѣль бѣше освобожденіето на словесното Българско Христоименото стадо отъ ярема на чуждото немилостово Духовенство; за тѣкъ единичкѣ цѣль тойзи нашъ народный страдалецъ и страстотерпецъ принесе себѣ си жертвѣ и всесожженіе на народный ни олтарь. Неговата память ще прѣбѫде вѣчна, а безсмертното му име ще ся помянува докрай отъ Борисовыты потомци.

38. Нѣкои риторски учителіе полагать еще и другы
дѣлъ причины: *вещественна* и *видна*; и вещественната ся
приема отъ веществото, отъ което е направено нѣщо,
а видната отъ видътъ (24). Рѣчта въ свято Писаніе:
Земля єсій, и въ землю отидѣши, е дохватка отъ ве-
щественнѣятъ причинѣ; а пакъ **воздадїте Кесареву Кесарю,**
а Божія Богови е дохватка отъ видната причина съ ко-
ицто Спасительствъ е заградилъ устата на фарисейты.
(Мат. 22, 21).